בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום ג', ד' באדר תשס"א (27 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ד' באדר**, בשנת תשנ"ב(1992-5752), יום פטירתו של **מנחם בגין**, מדינאי יהודי בדור השואה והתקומה ובתור ראש הממשלה ה-6 למדינת ישראל (1977-1983), חתם על הסכם שלום עם מצרים. בימי המאבק שקדמו לקום המדינה, היה מפקד ארגון אצ"ל.
[תאריכון מרכז ההסברה]

§§§

לפני 4 שנים, בשנת תשנ"ז(1997-5757), **נרצחו היום 7 תלמידים** שהיו בטיול שנתי מטעם בית הספר (בבית שמש) ע"י חייל ירדני בנהריים – שנתיים וחצי אחרי חתימת חוזה שלום עם ירדן.
[תאריכון]

§§§

לקראת ז' באדר, (יום ששי הקרוב), יום פטירתו של משה רבינו (ספר התודעה)**:**

ז' אדר הוא יום שנולד בו משה רבינו ויום שמת בו לסוף 120 שנה. ביום זה, ז' אדר, צריך כל אדם לתת לבו לשני דברים שהיו נטועים וקבועים אצלו לתמיד: ציפיה לישועה ויראת הדין. ציפיה לישוע, כיצד? צא ולמד מלידתו של משה רבינו...

תחילת לידתו של משה רבינו בצער גדול היתה. שגזר פרעה – "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו...". וזה שלוש שנים ושליש שנה ששוטרי פרעה וכל עמו אורבים לכל אשר הרה בישראל, וכיוון שמלאו ימיה ללדת, והנה בן – מיד חוטפים אותו ממנה ומשליכים אותו היאורה ומטביעים אותו. מִרחם אמו יצא למות. וכל ישראל, קטניהם עם גדוליהם, שרויים בצער ומיואשים מן הישועה. עמרם, אביו של משה, גדול הדור היה. כיון שראה את עמו בצער הגדול הזה, אמר: "לשוא אנו עמלים!" עמד וגירש את אשתו, לבל יולידו עוד לתוהו, ואשתו היתה כבר מעוברת עם משה 3 חודשים. עמדו כל ישראל וגירשו נשותיהם. באותה שעה שרתה רוח הקודש על מרים, בת 5 השנים, ואמרה: "עתידה אמי שתלד בן שמושיע את ישראל!" ויתאוששו אביה ואמה מדבריה ויתחזקו באמונתם ובצפייתם לישועה, וחזרו ונישאו זה לזה וכמוהם עשו כולם. והנה נולד מושיעם של ישראל!

וכמה צער ורוגז היו אחרי לידתו של משה: כל עם פרעה – אנשים, נשים וטף – ארבו כולם לצודו ולהשמידו, והנה הוא מושלך הפקר במי היאור!

ואחר שניצל ממי היאור, שמא תאמר עברה הסכנה? והלא הסכנה גדולה עכשיו שבעתיים. שהרי נפל בעודו תינוק בין שיני האריות, בבית פרעה הוא ניתן, שמשם הזעם והחרון יוצאים על ישראל להשמידם, והרי תינוק הוא משה. את אביו לא ידע, את אמו לא הכיר, ואת כל עמו לא ראה – הרי יוסיפו בני עוולה לענותו ויעשו גם אותו לצורר ישראל ונוסף גם הוא על שונאינו! ועדיין פחדו של עמרם קיים – לשוא אנו עמלים!

עכשיו בוא וראה כמה גדול כח האמונה וההתחזקות בציפיה לישועה, זו שפעמה בלבה של מרים והפעימה את לבות אחרים שמלאו אמונה וציפיה כמוה. אלמלא נולד משה, מה טעם היה לכל העולם ומלואו שהיה חוזר לתוהו ובוהו. ועכשיו שנולד, אעפ"י שהוא נתון בין שיני האריות – סוף שיֵצֵא משם ויושיע את כל עמו ויאיר לכל העולם בכל הדורות, ואת מלתעות רשעים ישבר ואף הם יאמרו: ה' הַצדיק!

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום ג', ד' באדר תשס"א (27 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הא למדת, כמה צריך כל אדם בכל עת ובכל שעה להתחזק באמונה ולצפות לישוע.

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)